

Kız ve Kurtarılan Makav

Ebru Mina TOMURCUK

Kız ve Kurtarılan Makav

Ebru Mina TOMURCUK

Maya kuş barınağına giden patıkada seke seke yürüyordu, yeşil kanvas sırt çantası hopluyordu. Üzerinde küçük bir papağan baskısı olan en sevdiği sarı tişörtü ve kırmızı spor ayakkabıları vardı. Kıvrıkcık siyah örgüleri yürürken zıplıyordu. "Kuşları görmek için sabırsızlanıyorum!" dedi. Yaprak logolu haki personel gömleği giymiş nazik bir kadın el sallayarak selam verdi. "Hoş geldin, Maya! Ben Rosa. Tüylü dostlarla tanışmaya hazır mısın?"

Rosa, Maya'yı cıvıltılar ve ötüşlerle dolu büyük kuş kafeslerinin yanından geçirdi. Maya'nın yuvarlak koyu kahverengi gözleri kocaman açıldı. "Bütün bu kuşlar burada mı yaşıyor?" diye sordu. Rosa gülümsedi. "Bazıları yeni bir yuva arayan kurtarılmış evcil hayvanlar. Onlara yiyecek, barınak ve bolca bakım veriyoruz." Maya başını salladı, çilleri merakla kırıştı. "Bütün gün ne yapıyorlar?" diye merakla düşündü.

Uzun mavi ve sarı kanat tüyleri olan parlak kırmızı bir kuşun dalda tündüğü büyük bir kafesin önünde durdular. Beyaz yüz lekesi ve büyük siyah gagası ona çok akıllı bir görünüm veriyordu. "Bu Kiko, bir kırmızı makav," dedi Rosa. Kiko başını yana eğdi ve tetikteki koyu gözleriyle Maya'yı izledi. "Merhaba, Kiko," diye fısıldadı Maya. Makav gözlerini kırptı ama sessiz kaldı, bacağına küçük renkli bir halka vardı.

"Makavlar çok zekidir," diye açıkladı Rosa. "Doğada bütün gün problem çözerler—yiyecek bulurlar, kabuklu yemişleri açarlar. Burada da zihinlerini meşgul tutmalıyız." Maya başını yana eğdi. "Sıkılırlarsa ne olur?" Rosa'nın sıcak ela gözleri ciddileşti. "Üzülebilir, hatta hastalanabilirler. Bu yüzden onların çözmesi için bulmacalar yaparız." Maya'nın eli havaya fırladı. "Bir tane yapmaya yardım edebilir miyim?"

Rosa nazikçe güldü. "Elbette! Ama dikkatli olmalıyız. Bulmacalar güvenli malzemelerden olmalı—keskin bir şey yok, çok küçük bir şey yok." Pürüzsüz ahşap bloklar, kalın ip ve karton tüplerin bulunduğu kanvas alet önlüğünü açtı. "Basit bir bulmacayla başlayalım," dedi Rosa. "Kiko bir şeyleri çözmeyi çok sever." Maya başını salladı, doğru yapmaya kararlıydı. "Talimatlarına tam olarak uyacağım," diye söz verdi.

Maya ve Rosa bir çalışma masasına oturdular. Rosa ona yumuşak bir ipi karton tüpten nasıl geçireceğini gösterdi. "İçine bir ödül saklıyoruz," dedi Rosa. "Kiko onu almak için ipi çekmeli." Maya dikkatlice bir düğüm attı, küçük parmakları yavaşça çalışıyordu. "Bir bulmaca gibi!" dedi. Rosa gülümsedi. "Aynen. Zeki kuşların eğlenceli zorluklara ihtiyacı vardır." Delikli bir ahşap blok ve içine güvenli bir kabuklu yemiş eklediler.

Sonra kayan ahşap parçalardan bir bulmaca yaptılar. Maya bir bloğu ray boyunca itti. "Kiko bir ödüle ulaşmak için bunu hareket ettirmeli," diye açıkladı Rosa. Maya'nın kaşları konsantrasyonla çatıldı. "Çok mu zor?" diye sordu. "Kolaydan başlayacağız," dedi Rosa. "Kuşlar adım adım öğrenir, tıpkı senin gibi." Maya sırıttı, yeni bir şey öğrendiği için gururluydu. Kaydırakları birlikte denediler.

Bulmacalar hazır olduęunda Rosa onları Kiko'nun kafesine taşıdı. Maya sessizce takip etti. "Buradan izleyeceęiz," diye fısıldadı Rosa. Kiko yeni nesnelere baktı. Önce temkinli bir şekilde tüneęinde kaldı. Maya nefesini tuttu. Sonra Kiko aşıęı atladı. Büyük siyah gagasıyla karton tüpe vurdu. Maya'nın kalbi hızla çarptı. "Merak ediyor!" diye fısıldadı Rosa'ya.

Kiko gri ayağıyla ipi yakaladı ve çekti. Küçük bir ödül yuvarlanıp düştü! Mutlulukla öttü ve onu yedi. Sonra kayan bulmacaya döndü. Bir bloğu, sonra bir başkasını dürttü. "Düşünüyor!" diye haykırdı Maya. Kiko bulmacayı çözdü ve bir ödül daha aldı. Koyu gözleri parladı. Maya hafifçe alkışladı. "Çok mutlu görünüyor!" Rosa başını salladı. "Zenginleştirme bunu yapar—onu meşgul ve sağlıklı tutar."

Maya uzun süre Kiko'yu izledi. Bulmacalarla oynadı, sonra parlak kanatlarını çırttı. "Hiç sıkılmamış," dedi. "Beynini kullanıyor." Rosa gülümsedi. "Bunun olmasına sen yardım ettin." Maya bir an düşündü. "Daha fazla bulmaca yapabilir miyiz? Belki zilli bir tane?" Rosa'nın tüy küpeleri başını sallarken sallandı. "Harika fikir! Bütün bir koleksiyon yapalım."

Masaya döndüklerinde Maya ve Rosa bir tüpün içine küçük güvenli bir zil yerleştirerek bir bulmaca yaptılar. Kiko çalması için onu yuvarlamak zorunda kalacaktı. "O sesi çok sevecek," dedi Maya. Tüpü dikkatlice bantla kapattı. "Her kenarı kontrol etmeliyiz," diye hatırlattı Rosa. Maya parmaklarını tüp boyunca gezdirdi. "Hepsi pürüzsüz!" diye ilan etti. Rosa onun özenli işini övdü. "Doğuştan bir yardımcısın."

Yeni bulmacayı Kiko'ya getirdiler. Tüpü kaptı ve yuvarladı. Ding! Zil çaldı. Kiko öttü ve tekrar yuvarladı. Ding! Maya güldü. "Müzik çalıyor!" Rosa açıkladı: "Bu onun zihnini keskin tutar. Meşgul kuşlar sağlıklı kuşlardır." Maya içten içe ısındı. "Yardım edebildiğim için mutluyum," dedi. "Çocuklar bile fark yaratabilir." Rosa başını salladı. "Evet, öğrenerek ve önemseyerek."

Öğleden sonra ilerledikçe Kiko her bulmacayı denedi. İpleri çekti, blokları kaydırıldı ve zili çaldı. Kırmızı tüyleri güneşte parlıyordu. Maya gururla izledi. "Çok zeki," dedi. Rosa aynı fikirdeydi. "Ve artık her gün yapacak eğlenceli şeyleri var." Maya bulmacalara baktı. "Zeki kuşların doğru bakıma ihtiyacı olduğunu öğrendim," dedi. "Ve ben yardım ettim!"

Ayrılmadan önce Maya Kiko'ya veda etti. "Geri gelip daha fazla bulmaca yapacağım," diye söz verdi. Kiko başını yana eğdi ve yumuşakça öttü. Rosa, Maya'ya küçük bir tüy çıkartması verdi. "Yardımin için teşekkürler," dedi. Maya onu sırt çantasına yapıştırdı. Kendini gururlu ve mutlu hissetti. Eve dönerken annesine Kiko'yu ve bulmacaları anlattı.

O gece Maya, Kiko'nun bir bulmaca çözdüğü bir resim çizdi. Altına yazdı: Zeki kuşların eğlenceli şeyler yapmaya ihtiyacı vardır. Resmi duvarına astı. Kiko'nun parlak gözlerini ve mutlu ötüşlerini hatırladı. Bir fark yarattığını biliyordu. "Bir çocuk bile yardım edebilir," diye fısıldadı. Ve gülümsedi, barınağa bir sonraki ziyaretini hayal ederek.

Maya makavların çok zeki olduğunu ve mutlu kalmak için bulmacalara ihtiyaçları olduğunu öğrendi. Rosa'nın yardımıyla Kiko için güvenli oyuncaklar yaptı. Kuş oynadı, düşündü ve meşgul kaldı. Maya yardım ettiği için gurur duydu. İyi bakımın kuşları sağlıklı tuttuğunu öğrendi. Ve çocukların da öğrenerek ve önemseyerek fark yaratabileceğini biliyordu. Son.